

HELG OVER BISKOPSHAVN

NR. 5 - 2018 - 60. ÅRG.

Guttekoret fikk synge med Sølvguttene

Side 18

**Et liv i folkeopplysningens
tjeneste** Side 2-3

44 konfirmanter på tur
Side 19

Bokhandel og gavebutikk
Side 10-11

I GUDS NATUR: Lise McKinnon er opptatt av naturvern og alt som vokser. Her foran et epletre av den britiske typen «bramley», der de syrlige fruktene hovedsakelig brukes til matlaging. (Foto: Kirsty McKinnon)

Bibliotekar, belgtrøer og buddleiemisjonær

Lise McKinnon har alltid har satt pris på yrket sitt som bibliotekar, men dette har ikke hindret henne i å dyrke allehånde andre interesser, og med et stadig ønske om å lære mer.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

Tittelen over trenger en liten forklaring. Da Lise McKinnon ble valgt inn i menighetsrådet, sa hun at den eneste kvalifikasjonen hun hadde var at hun hadde vært belgtrøer i kirken som barn der hennes mor var organistvikar under krigen.

Og når det gjelder «buddleiemisjonær», er dette et ord hun gjerne bruker for å omtale seg selv, siden hun gir gjerne bort planter eller stiklinger fra buddleieplanten (også kalt sommerfuglbusk) – ettersom denne busken tiltrekker seg mange insekter og spesielt sommerfugler.

Vi som kjenner henne, vet at hun er veldig kunnskapsrik på vidt forskjellige områder. Med føttene bevisst plantet på jorden stiller hun spørsmål ved det meste, og er åpen for nye tanker og ideer. Hun sluker ingenting rått, men har bastante meninger om hvordan ting kan forbedres.

Når hun blir riktig ivrig høres hun nesten ilter ut, gestikulerer og dunker en lukket hånd med ytterste ledd i bordet for å understreke det hun sier - og smiler ved minnet om faren som sa at nå måtte hun slutte å være så sint!

Barndom i krigsår

Lise ble født på Aker sykehus i 1933. Frem til 1940 ble årene tilbrakt skiftevis i Norge, Sveits og Frankrike.

– Mine foreldre kom fra samme kjøpmannsmiljø i Stavanger – og hadde ens innstilling til politikk, men var diametralt forskjellige av natur; hun kunstner og han vitenskapsmann, forteller McKinnon, som beskriver sin barndom og ungdomsår som turbulente.

Foreldrene ble skilt da hun var seks år gammel. Barndommen føltes forvirrende både på grunn av skilsmissen, der hun bodde delvis i Bergen hos sin far og delvis hos min mor og besteforeldre i Ryfylke, og på grunn av krigen. Hun understreker at hun aldri hørte foreldrene si noe negativt om hverandre. Hun mener at det er en av grunnene til at hun ikke følte seg som en «pakke» da hun ble sendt fra et sted til et annet.

– Jeg var et sjenert og sint barn, så reisingen har også ført til at jeg har følt mye utrygghet, sier hun.

Som barn lekte hun ikke med dukker, men hadde 40 trehester. Egen hest har hun aldri fått eid, bortsett fra kjepphester, som hun nå fremdeles har mange av.

Ungdomstid i Finnmark

13-årsdagen var inngangen til en ny fase i livet. «Feiringen» bestod av å ligge sjøsyk og elendig på Hurtigruten i storm over Vestfjorden på vei til Finnmark.

– Min mor, som hadde vært aktiv i motstandsbevegelsen gjennom hele krigen, fikk stilling som sosialsekretær i Finnmark for å hjelpe under gjenoppbyggingen, forteller hun.

– Årene ble fra nå av ble preget av reising mellom Alta og Bergen. 17 år gammel var jeg for første gang helt på egen hånd. Da som elev på Trondarnes folkehøyskole i Harstad. Det var et av de beste årene i mitt liv; det var møte med varierte mennesker, og her opplevde jeg mitt livs første forelskelse.

Trondarnes folkehøyskole ble styrt av Hans Eidnes, en fargerik, men totalt egenrådig rektor. Han var også en ihuga norskdomsmann.

– Det passet fint for meg. Jeg var allerede godt inne i nasjonalromantikken, hadde brodert sunnmørebonad og danset i leikarring.

Betydningen av folkeopplysning

Her sanser jeg en annen av Lises kjepphester når hun beskriver

skoleformen der elevenes interesse og personlighet var viktigere enn et fastlagt pensum. Etter Trondarnes var det tid å tenke på fremtidig utdanning.

– Praksis er en glimrende ting, sier Lise med overbevisning.

Hun vurderte å bli telegrafist til sjøs, og prøvde seg som trise på lastebåten MS Lynx. To turer opp og ned langs kysten mellom Trondhjem og Antwerpen ble en nyttig erfaring, men livet på sjøen var ikke det rette.

Lise ble så elev på Danielsens toårige kveldsgymnas, samtidig som hun jobbet deltid på Bergen offentlige bibliotek – først som hyllehjelp, deretter som bud. Dette førte videre til at hun ble bibliotek elev. Lise hadde virkelig landet på sin rette hylle. Sjefsbibliotekar Anders Andreassen tente en glød i henne om betydningen av folkeopplysning: «Hvilken som helst bok hvor som helst i verden, skulle være tilgjengelig for hvem som helst».

1957 ble et skjellsettende år. Lise var ferdig utdannet bibliotekar og ansatt som sjef på Hammerfest bibliotek. Hun syntes imidlertid hun kunne for lite. Derfor søkte hun om ett års permisjon, og reiste til Edinburgh bibliotek. Her fikk hun hjerte for barna som kom fra et fattig strøk nær biblioteket. De hadde korte skoleuniformer og blåfrosne bare knær om vinteren, og en meget ubegripelig dialekt for en som bare hadde lært skoleengelsk i Norge.

Bibliotekar i Edinburgh

Noen uker etter ankomsten til Edinburgh møtte hun også «skjebnen»: William McKinnon (Bill) – en egenrådig, intelligent skotte med kilt, stor humoristisk sans, og ikke minst en virkelig lidenskap for språk, og stor interesse for rugby. Før det var gått et år var de gift, og etter at tre barn var kommet, ble det heller ikke noe mer bibliotek i Skottland.

I 1964 ble Bill ansatt i Bergen på NHH, og de flyttet til Bergen. Her fikk hun muligheten til å dyrke mange interesser, og med et stadig ønske om å lære mer. Jeg nevner i fleng: Vevlinjen på Bergen Industriskole, cand.mag. med fagene arkeologi, folkeminne og etnologi, og senere et grunnfag i italiensk, frivillig arbeid i Ervingen, og over 20 år som styremedlem i Vestlandske Folkekunstlag. I tillegg har hun sittet to perioder

(8 år) i Biskopshavn menighetsråd og vært medarbeider i Helg i over 20 år.

På 70-tallet fikk hun tilbud om en deltidsstilling på musikkavdelingen på Bergen offentlig bibliotek. Siden har hun fått være bibliotekar frem til hun måtte bli pensjonist som 70-åring. De siste fem årene som yrkesaktiv var hun bibliotekar på Griegakademiet, og har fremdeles kontakt med noen av sine «griegbarn».

På biblioteket fikk hun også dyrke interessen for dukketeater, som går tilbake til et kurs med Thomas Breivik hun og hennes tok en gang på 50-tallet. Dette resulterte blant annet i dukketeatergruppen Frøknene Frydenlund, som var svært aktiv i 30 år i bibliotekets regi.

– Vi opptrådte flere ganger på juletre-fester i Biskopshavn kirke. I Berit Andersens tid som vår sokneprest var også dukken Kristoffer med i en søndagsgudstjeneste, der prekenen var en dialog mellom dukken og presten, forteller hun.

Lise McKinnon fremstår som en reflektert dame som gjennom et langt og innholdsrikt liv har dannet seg bestemte – og faglig godt dokumenterte meninger om det meste. Folkeopplysning har vært en ledestjerne for henne, vakkert oppsummert i et sitat fra den irske dikteren Louis MacNeice: «If you always look down on people, you will never look up».

– Slik må Gud være!

Hvis man i stedet for å føre folk med hva som helst av underholdning – fordi man tror det er det de ønsker seg – heller kan gi dem sjansen til å oppleve og oppdage noe nytt – så har man formidlet en gave de kanskje kan ha glede av resten av livet. Et eksempel på dette, forteller Lise, er da moren tok henne med 10 år gammel på Den Nationale Scene for å se Madame Butterfly. Etter den opplevelsen har hun vært henfallen til opera!

Som nevnt tidligere var musikk for Lise en viktig del av oppveksten, ikke bare gjennom moren, men da hun bodde i Bergen gikk hun i Harmonien med sin far. Bill og Lise gikk også fast i Harmonien. En av Magnar Mangersnes siste oratorieoppføringer i Korskirken, Elias-oratoriet, husker hun som en religiøs opplevelse.

– Ting som en har gått og reflektert over gjennom livet, som oppfatningen av ens Guds-bilde, ble plutselig klart. Det var så intenst, sier hun.

Her leter etter ordene, som ellers strømmer ganske fritt. Hun henter Bibelen, og slår opp teksten om hvorledes Gud kom til Elias:

«Da sa Herren: «Gå ut og still deg opp på fjellet for Herrens ansikt, så vil Herren gå forbi!» Foran Herren kom en stor og sterk storm som kløvde fjell og knuste klipper, men Herren var ikke i stormen. Etter stormen kom et jord-skjelv, men Herren var ikke i jord-skjelvet. Etter jordskjelvet en ild, men Herren var ikke i ilden. Etter ilden – lyden av skjør stillhet» (1. Kongebok 19, 11-12).

– Da kom det – nesten som en slags åpenbaring – vissheten om at SLIK MÅ GUD VÆRE!

RIR KUN KJEPPESTER: Som barn hadde Lise McKinnon 40 trehester, men noen egen hest har hun aldri fått eid. (Foto: Thrude Deisz)

Ønsker du
fotbehandling i ditt eget hjem?

**Autorisert foterapeut
kommer hjem til deg!**

Ta kontakt på telefon
55 95 23 43 e. kl 17

Viktig informasjon

Fra 1.oktober 2018 vil ikke kirken lenger ha tilgang til å sende ut dåpsinvitasjoner.

Alltid velkommen.
I våre kirker er du alltid velkommen til dåpen og her er informasjon om hvordan du går frem:

På www.kirken.no/bergen finnes det informasjon og påmelding til dåp i alle Bergens kirker. Alle menighetene har også informasjon på sine hjemmesider.

Dåp har en lang tradisjon i landet vårt. Når du døper barnet ditt legger du det i Guds beskyttende hender. Det blir Guds barn og medlem av Den norske kirke.

Dåp og medlemskap er alltid gratis.

For mer informasjon kontakt ditt lokale menighetskontor eller kirketorget i Bergen på telefon 55 59 32 10.

 DEN NORSKE KIRKE
Kirken i Bergen

MUSIKALEN

Annie

Velkommen til en forrykende forestilling om Annie, barnehjemsbarna og den horrible barnehjemsbestyrelsen, miss Hannigan!

Fremføres av:
Biskopshavn jentekor og ungdomskor, solister fra korene, Kato Flem, piano, Tonje Eriksen Askeland, dirigent

Biskopshavn kirke, storsalen
Lørdag 31. oktober kl. 19.00
Billetter: kr. 50,- voksne/barn gratis

JULEMARKED

i Biskopshavn kirke

Lørdag 1. Desember kl 11.00 - 15.00

Masse flotte hjemmelagde produkter, julekaker, sokneprestens ripsgøle og mye mer!

Årsalg med flotte gevinster, kafè, juleverksted for barn.

«Biskopshavn Vokal» og barn fra Korskolen setter oss i adventstemning.

Håper å se deg!

HUSK KONTANTER/VIPPS!

VELKOMMEN!!!!

Velkommen til dåp i kirken!

Alltid når et barn blir født og en av foreldrene er medlem av kirken, sendte vi invitasjon til dåp i kirken. Men slik er det ikke lenger. For fra 1. oktober får ikke kirken lenger opplysninger om fødsler fra Folkeregisteret. Dessverre har myndighetene bestemt dette. Derfor kan vi ikke lenger sende ut en invitasjon til dåp i posten til foreldrene slik vi alltid har gjort.

AV TOR MARTIN KOPPANG, SOKNEPREST I BISKOPSHAVN

UTEN DÅP, INGEN KIRKE: Hver gang et menneske blir døpt, vokser den kristne kirken. (Illustrasjonsfoto: Erik Norrud)

Heldigvis vet jeg at foreldre som ønsker dåp, søker opp kirken for å finne en søndag for at barnet skal bli døpt og melder det på digitalt. Og det viktigste er at barna selvsagt velkommen til dåp i kirken. Og vi skal love å ta godt imot dem slik vi alltid gjør.

Hva skjer etter at foreldrene har registrert barnet? Presten tar kontakt og har alltid en samtale der vi går gjennom hva dåp er og det som skjer når det er dåp, snakker om hva som skjer for barnet etter dåpen i kirken og i hjemmet, og til og med bestemmer salmen som synges rett etter dåps-handlingen. Og dåpsdagen er en høytidsdag. For barnet, foreldre, faddere og hele familien.

Hvorfor dåp? Barnet får høre til i den verdensvide kirken og i den lokale kirken. De blir fullverdige medlemmer av kirken. Her er min kirke, her hører jeg til. Barna døpes slik Jesus ba oss å gjøre. De tegnes med korsets tegn og døpes med vann. Barnet skal få vokse i troen og kjennskapet til Jesus – akkurat som dåpskjolen forteller at dåpen er noe å vokse i. Kirken står sammen med foreldrene i at barna skal få leve med Jesus som sin gode venn og frelser. Og de kan glede seg til å komme til kirken på alt det fine og gøye som skjer i trosopplæringen.

I dåpen blir barnet reddet tilbake til Gud. I dåpen dør vi og reises opp med Kristus. Vi og barna kommer til å oppleve både gode og vonde ting. Men ingenting kan skille oss fra Guds kjærlighet i Jesus. Vi døper fordi Jesus bad oss å gjøre det.

Og så vet jeg at det er flere barn som ikke er døpt, men som gjerne vil være aktive i kirken. De er selvsagt velkommen til det. Det er foreldrene som bestemmer om og når barna skal bli døpt. Og så døpes det nesten hvert eneste år konfirmanter som ikke ble døpt som barn. Og voksne som ikke er døpt, er selvsagt velkommen til å bli døpt.

Vi alle har et ansvar for å snakke om dåp til vår familie, til dem vi kjenner og i vårt nabolag. For hver gang et menneske blir døpt, vokser den kristne kirken. Uten dåp, uten kirke.

SLEKTERS GANG

Døpte:

26.08. Matheo Rosendahl Fosse
02.09. Nikolai Vik Leirvåg
02.09. Haakon Saltskår Øyen
08.09. Malia Risdal Kronen
09.09. Camilla Frotjold Strømme
09.09. Johannes Grimelid
09.09. Aria Iden Hove
30.09. Lorentz Rosenvinge Lien
30.09. Ole Skotvold
06.10. Sondre Kolstad Frøyseth
07.10. Liam Sivertsen Eriksen
07.10. Johan Fredrik Jensen
07.10. Ulrik Melingen
14.10. Jesper Stormark Helland
14.10. Philip Lokøy Rossland
14.10. Filip Kvandal Seljeflot
14.10. Lars Frotveit Slaatten

Døde:

25.05. Kjellaug Husevåg
09.08. Lilli Ruth Bogevalg
14.08. Eva Hjorth Berntzen
20.08. Kjell Hanssen
01.09. Anne Britt Frantzen
06.09. Marie Sigfrida Ingebrigtsen
06.09. Leif Hilmar Sørensen
06.09. Geir Svindal
08.09. Ingvald Johannes Nordstrønen
08.09. Olaug Stokken
10.09. Liv Meidell Dahler
10.09. Kjell Steinar Von Der Fehr
15.09. Toralf Herfindal
17.09. Aslaug Marie Krogsæther
21.09. Arne Daniel Carlsen
23.10. Emelia Oline Moldestad
29.10. Solveig Irene Rindal Onarheim

Min salme

Tenn lys!

Det finst svært mange fine salmer, men sidan det nærmar seg adventstida, har eg valt ei adventssalme som vi vi har bruka mykje heime i vår familie.

AV LIV KÁLÁS KOPPANG

Når vi tenner adventskransen på søndagane før jul, er det denne vi syng. Den fortel at menneske har det forskjellig rundt om på jorda og rundt oss her vi bur. Den oppfordrar oss til å sjå kvarandre og bry oss. Og så gir salma håp og glede når den avsluttar med «tenn lys for himmelkongen som gjeterflokken så. Nå møtes jord og himmel i barnet, lagt på strå».

Tenn lys er skriven av Eyvind Skeie, og tonesett av Sigvald Tvein. Den blei opphavleg laga for NRK-serien Portveien 2, som gjekk som julekalender på NRK i 1987, og har sidan blitt ein av de mest populære adventssongane våre.

Skeie fortel at han aldri hadde sett for seg at den også ville få innpass i salmebøker, først i Salmer 1997 og siden i Norsk salmebok 2013. «Det er viktig for samfunnet og ikkje minst for kyrkja at det fins noko fellesstoff som er allment akseptert på fleire arenaer, og Tenn lys er blitt ein slik sang» har han uttala.

Songen er oppbygd slik at det første verset blir sunge første søndag i advent, når det første lyset i adventskransen vert tent, det første og andre verset andre søndag i advent, når to lys blir tent og så bortetter. I 2016 skreiv salmediktarene også eit femte vers, som er meint å bli sunge etter at alle dei fire lysa er tent.

Kjelder: Wikipedia og norsksalmebok.no

FIRE ADVENTSLYS: Ved å tenne dei fire adventslysa uttrykkjer vi vår støtte til dei som vert omtala i versa, og vert minna om håpet vi har til «himmelkongen som gjeterflokken så». (Foto: Liesell/Creative Commons)

Tenn lys! Et lys skal brenne for denne lille jord, den blanke himmelstjerne der vi og alle bor. Må alle dele håpet så gode ting kan skje. Må jord og himmel møtes. Et lys er tent for det.

Tenn lys! To lys skal skinne for kjærlighet og tro, for dem som viser omsorg og alltid bygger bro. Må fanger få sin frihet og flyktninger et hjem. Tenn lys for dem som gråter og dem som trøster dem.

Tenn lys! Tre lys skal flamme for alle som må slåss for rettferd og for frihet. De trenger hjelp fra oss. Må ingen miste motet før alle folk er ett. Tenn lys for dem som kjemper for frihet og for rett.

Tenn lys! Nå stråler alle de fire lys for ham som elsker alt som lever, hver løve og hvert lam. Tenn lys for himmelkongen som gjeterflokken så! Nå møtes jord og himmel i barnet, lagt på strå!

En opplevelse for livet

FORSIDEN: Helgen 2.-4. november var 270 guttekorsangere fra hele landet – blant annet med 30 sangere fra Sølvguttene – samlet i Oslo domkirke til en storstilt fremføring av Mozarts praktfulle Requiem. Kringkastingsorkesteret spilte til.

Biskopshavn guttekor deltok etter intens øving på det ikoniske verket denne høsten. Det ble uten tvil en opplevelse for livet.

Foto: Nils Hidle

Treffsted for 7. og 8. klassinger

Midt i en travel hverdag for 7. og 8. klassinger, mellom trening, øving og skole får alle muligheten til å komme til Kafé Bisknen for å treffes.

AV HÅKON KINSARVIK

LEK OG LYSTENNING: Klubben er et sted der alle i 7. eller 8. klasse kan komme. Her er det rom for å bare være, leke og treffe andre på samme alder.

På Bisknen er det lek, spill og tid for å være sammen. Det er ikke mange torsdager i høst 7. og 8. klassinger møtes her, men det er god stemning og høyt lydnivå på gjengen.

Konfirmanter deltar som hjelpeledere, som er en fin mulighet for dem til å bety noe for de som er litt yngre. Når klokken er passert litt over halv seks kommer 7. klassingene inn kjellerinngangen i Biskopshavn kirke. De har gjerne vært på butikken og kjøpt seg litt snaks etter trening. Nå får de mulighet til å treffe venner og være sammen med de andre på samme alder.

Etter en drøy time med lek, limbo og spill, er det avslutning i kirken med lystenning. En halvtime etter at 7. klassingene har gått, kommer 8. klassingene. Da er

kvelden fylt med spill, gjemsel, leker og biljard. Når klokken nærmer seg ni går vi opp i kirken, får høre ord om at en er verdifull og vi tenner lys.

Konfirmanttur til Raknestunet

I år er det et stort konfirmantkull – og i tillegg følger de fem konfirmanter fra Sandviken undervisningen hos oss – så fulltallig er vi 48.

44 av disse dro til Raknestunet på Osterøy på årets konfirmantthelg 28.-30. september. Vi er heldige som har med konfirmantutvalget + noen andre voksne. Og det er helt nødvendig for å ha med gode ledere for å gjennomføre en slik krevende leir.

Og gode ledere har vi i Biskopshavn! De fem jentene fra 10. trinn og de to guttene fra 1. videregående gjorde også en kjempejobb. Og god leir fikk vi – bordtennis og fotball i kjelleren. Sporløp, bading og kanotur i regn er vått, men ikke noe problem, for alle blir jo tørre igjen. Bønnevandring – når regnet hadde tatt ei pause – under stjernebru er heller ikkje å forakte.

Bibelfortellingene om de tre viktigste dagene i den stille uka og påskedag og gruppesamtaler med dramatisering av bibelfortellinger ble rammen rundt det hele. Så skjer det mye i løpet av ei slik helg. Og godt

var det å ha foreldre som kom og hentet. Og de måtte også kjøre oss til leirstedet siden det ble kluss med busstransporten. Takk for turen!

Tor Martin Koppang

SANGØVING: Konfirmanter fikk lære mange nye sanger under oppholdet på Raknestunet. (Foto: Nadine Larsen)

